

Бунт савецкай моладзі

(Заканчэнне з 3-й бачыны)

проблематыкі. Аднак, дзеўнасць гэтых Інстытуту грамадзкай думкі ёй дыскусійнага клюбу скіравана толькі да савецкай моладзі, а накіравана саць і харктае гэтае задумы раскрываюць неадкладную патрэбу ў новы спосаб узьдзеяния на савецкую моладзь. Адным словам, тут акрэсліліся ў трывога за савецкую моладзь, траўдзівей за ейны «ідэялягічны» бунт, і спробы ўзъдзеяния на яе новымі мэтадамі «пераўзгадавання».

Ад даўжэйшага часу савецкая прэса забіла трывогу, што савецкай моладзі свомия пашырэнне сваеслівых паглядаў на жыццё і на савецкую речайсць, сцэптыцызм і разчараваныне. З гэтага ўзгледу ўспомнены Інстытут грамадзкай думкі яшчэ ў 1960 годзе правёў сядр савецкай моладзі два аптыальнікі падобнага харкту. Праўда, называныя аптыальнікі быly съведама схвабрыканыя, каб паказаць «савецкі ідэялізм», гэтае моладзі. Трэцій аптыальнік падзагоўкам «Што вы думаеце пра сваё пакаленіне?» быў праведзены ў студзені бягучага году, а таксама ў чацвёрты дзябавачны ў сакавіку. Пра ту ж пра-

блему савецкай моладзі апошні аптыальнік быў праведзены сядр савецкай інтелігенцыі. На гэты раз партыі ўсёстакі не ўдалося так гладка казырнуць «ідэялістыкай» савецкай моладзі. На колькі можна зрабіць выснай ў некатоных працэнзураваных ведамак пра гэтыя аптыальнікі ѹ дадзены адказы на іх, сянянія сядр савецкай моладзі пануе аптыальнікі, імкненне да лёгкай нажывы, п'янства, адсунчансць камуністычнага «гарэньня», наагул бязвіднасць, з аднаго боку, і імкненне да асэнсаванья ѹ выпрацоўкі собескі паглядаў на жыццё, крэтычны падыход да партыйнай ідэялігі ѹ мерапрыемстваў, зацікаўленыне Захадам і заходнім культурой, адмайонне «выключнай пакліканасці» марксізму-ленинізму, з другога боку.

З гэтага ўзгледу даволі цікавым зьяўліенцам прабег успомненай ленінградскай дыскусіі на тему «Псыхалётычнай сучаснага маладога чалавека». Арганізаваная рэдакцыяй «Камсамольскай праўды» ѹ Ленінградскім педагогічным інстытутам імя Герцана, у ёй прыняты ўздел як студэнты ленінградскіх вышэйшых навучальных установаў, так падагоры ѹ работнікі маладзь. Ведама, накіроўвалі ці стрымоўвалі яе адказныя партыцы. Поймайна тэксты выступленыя ѹ ў шматлікіх выступленыя ѹ ў шматлікіх

з аднаго боку, імкненне да лёгкай нажывы, п'янства, адсунчансць камуністычнага «гарэньня», наагул бязвіднасць, з аднаго боку, імкненне да асэнсаванья ѹ выпрацоўкі собескі паглядаў на жыццё, крэтычны падыход да партыйнай ідэялігі ѹ мерапрыемстваў, зацікаўленыне Захадам і заходнім культурой, адмайонне «выключнай пакліканасці» марксізму-ленинізму, з другога боку.

Ул. Салаўёў

Зъ беларускага жыцьця

СВЯТКАВАННІЕ 25-ГА САКАВІКА
У ФРАНЦЫ

У гэтым годзе Беларусы ў Францы належна азднчалі 43-юго гадавіну з дні абвешчаныя незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі. Сакавіковыя ўрачыстасці адбыліся ў беларускіх асціродах Парыжы й Крэз.

У Парыжы, з ініцыятывы Галоўнае Управы Аб'яднання Беларускіх Работнікаў у Францы (А.Б.Р.Ф.), святкаванне ладзілася ў нядзель 26-га сакавіка. У гэтым сацьвятыні дзень Беларусы з Парыжу ў ваколіці яшчэ з раніцы зыйшліся гуртам на ўрачыстай Службе Божай у беларускай капліцы Св. Людовіка да разам з айдом Маскалікамі шчыра памаліліся за Беларусь і наш шмагапакутны Беларускі Народ. Урачыстасці Абедня ды малітва за Беларусь пакінула ў вернікаў глыбокое, незабываюне ўражаныне, нагадваючы ўсім пра насплочаны дуў перад Богам і нашай паняволенай Бацькаўшчынай.

Па абедзе, у памешканні СГТС, упрыгожаным нашым нацыянальным сцягам, пад тукі нацыянальнага беларускага гімну Старышы Галоўнае Управы А.Б.Р.Ф. адчыніў Сакавіковую Акадэмію. Па зачытанню прывітальных лістоў на імя А.Б.Р.Ф., прысунтынъ звялікай цікавасцю праслушалі вельмі зымістыяны, арыгінальныя рэфэрэнты. У Шыманца, які здолеў у гістарычным развіўці нашай Народу знайсці яскравыя доказы пра гэсцючай нацыянальнай съедамасці ды адвежная імкненія Беларусаў да собскай дзяржаўнай незалежнасці.

Сп. Прэзыдент Б.Н.Р. М. Абрамчык, які прысутнічаў на гэтым Акадэміі, у сваім выступе па рэфэрату накрэсліў вялікае значэнне для Беларусу сініяшній дэкалёнізаторскай палітыкі Захаду, якая спрыяўлілася да здабыцьця неродамі Афрыкі свае дзяржаўнае незалежнасці. Сп. Прэзыдент выказаў глыбокое перакананне, што гэтая новая міжнародная палітыка незадоўга запануе ў на нашай Бацькаўшчыне, дзе наш Народ, у адварожненіе ад маладых, малацьвілізаваных нароудаў Афрыкі, з'яўляецца гістарычна падрыхтаваным да свае дзяржаўнае самастойнасці.

На заканчэнні съяточнай Сакавіковай Акадэміі прыпала съцілія мастацкай часткі, — знаныя наш мастак сп. Жайняровіч парадаваў слухачоў выка-

У БЕЛАРУСКІМ ІНСТИТУЦІЕ НАВУКІ І МАСТАЦТВА

18 сакавіка адбылася чаордная пашыраная зборка Інстытуту. Прысунтынъ Беларусы Нью Ерку, Нью Брансвіку, Саўт Рэзерв, Пасленку ды іншых местаў.

Айцец Германовіч чытаў «Успаміны з пабыту ў Савецкіх канцляграх», — другая частка рэфэрата чытанага 17 сінтября мінулага году.

Гэтым разам дакладчык падрабязна апісаў жыцьцё савецкіх канцляграў, у якіх ён пабываў. Пазнаў-ж айцец, за белай як б гадоў побыту, нямала сібірскіх канцляграў. Тайшэт, Заярск, Брацк, Іркуцк і г. д. — мясыціны, аб якіх слухала аўтогісторыя.

«Нідзе ў съвесьце — казаў дакладчык — мне не даводзілася чуць, каб людзі маліліся «Божа! Падай мне хваробу, а ў савецкіх лягерах гэтак ёсьць. Хвароба ў лягерах — азначала адрыў ад працы, хоць на нейкі час, там хвароба давала нейкую надзею, што можна будзе «да-

ліці» да сацьвятыні.

На заканчэнні вечару Др. Тумаш ад

Інстытуту, ды прадстаўнікі беларускіх грамадзкіх арганізацый віталі айца Германовіча зь імянінамі, ды даручылі скромны падарунак.

цигнучу» да канца «сроку». Лягэрнікі галадавалі. Найбольшы прысмак да 300 грамаў хлеба і 12 грамаў цукру (норма інваліднае калёны) быў часнык, але здаўшы часнык удавалася рэдка.

Суджана было Беларусам даведацца праз а. Германовіча аб лёссе і іншых беларускіх сацьвятаў Харбінскае калёніі — амаль усе яны загінулі ў Сібіру.

А. К.

У БЕЛАРУСКІМ ІНСТИТУЦІЕ НАВУКІ І МАСТАЦТВА

18 сакавіка адбылася чаордная пашыраная зборка Інстытуту. Прысунтынъ Беларусы Нью Ерку, Нью Брансвіку, Саўт Рэзерв, Пасленку ды іншых местаў.

Айцец Германовіч чытаў «Успаміны з пабыту ў Савецкіх канцляграх», — другая частка рэфэрата чытанага 17 сінтября мінулага году.

Гэтым разам дакладчык падрабязна апісаў жыцьцё савецкіх канцляграў, у якіх ён пабываў. Пазнаў-ж айцец, за белай як б гадоў побыту, нямала сібірскіх канцляграў. Тайшэт, Заярск, Брацк, Іркуцк і г. д. — мясыціны, аб якіх слухала аўтогісторыя.

«Нідзе ў съвесьце — казаў дакладчык — мне не даводзілася чуць, каб людзі маліліся «Божа! Падай мне хваробу, а ў савецкіх лягерах гэтак ёсьць. Хвароба ў лягерах — азначала адрыў ад працы, хоць на нейкі час, там хвароба давала нейкую надзею, што можна будзе «да-

ліці» да сацьвятыні.

На заканчэнні вечару Др. Тумаш ад

Інстытуту, ды прадстаўнікі беларускіх грамадзкіх арганізацый віталі айца Германовіча зь імянінамі, ды даручылі скромны падарунак.

цигнучу» да канца «сроку». Лягэрнікі галадавалі. Найбольшы прысмак да 300 грамаў хлеба і 12 грамаў цукру (норма інваліднае калёны) быў часнык, але здаўшы часнык удавалася рэдка.

Суджана было Беларусам даведацца праз а. Германовіча аб лёссе і іншых беларускіх сацьвятаў Харбінскае калёніі — амаль усе яны загінулі ў Сібіру.

А. К.

У БЕЛАРУСКІМ ІНСТИТУЦІЕ НАВУКІ І МАСТАЦТВА

18 сакавіка адбылася чаордная пашыраная зборка Інстытуту. Прысунтынъ Беларусы Нью Ерку, Нью Брансвіку, Саўт Рэзерв, Пасленку ды іншых местаў.

Айцец Германовіч чытаў «Успаміны з пабыту ў Савецкіх канцляграх», — другая частка рэфэрата чытанага 17 сінтября мінулага году.

Гэтым разам дакладчык падрабязна апісаў жыцьцё савецкіх канцляграў, у якіх ён пабываў. Пазнаў-ж айцец, за белай як б гадоў побыту, нямала сібірскіх канцляграў. Тайшэт, Заярск, Брацк, Іркуцк і г. д. — мясыціны, аб якіх слухала аўтогісторыя.

«Нідзе ў съвесьце — казаў дакладчык — мне не даводзілася чуць, каб людзі маліліся «Божа! Падай мне хваробу, а ў савецкіх лягерах гэтак ёсьць. Хвароба ў лягерах — азначала адрыў ад працы, хоць на нейкі час, там хвароба давала нейкую надзею, што можна будзе «да-

ліці» да сацьвятыні.

На заканчэнні вечару Др. Тумаш ад

Інстытуту, ды прадстаўнікі беларускіх грамадзкіх арганізацый віталі айца Германовіча зь імянінамі, ды даручылі скромны падарунак.

цигнучу» да канца «сроку». Лягэрнікі галадавалі. Найбольшы прысмак да 300 грамаў хлеба і 12 грамаў цукру (норма інваліднае калёны) быў часнык, але здаўшы часнык удавалася рэдка.

Суджана было Беларусам даведацца праз а. Германовіча аб лёссе і іншых беларускіх сацьвятаў Харбінскае калёніі — амаль усе яны загінулі ў Сібіру.

А. К.

У БЕЛАРУСКІМ ІНСТИТУЦІЕ НАВУКІ І МАСТАЦТВА

18 сакавіка адбылася чаордная пашыраная зборка Інстытуту. Прысунтынъ Беларусы Нью Ерку, Нью Брансвіку, Саўт Рэзерв, Пасленку ды іншых местаў.

Айцец Германовіч чытаў «Успаміны з пабыту ў Савецкіх канцляграх», — другая частка рэфэрата чытанага 17 сінтября мінулага году.

Гэтым разам дакладчык падрабязна апісаў жыцьцё савецкіх канцляграў, у якіх ён пабываў. Пазнаў-ж айцец, за белай як б гадоў побыту, нямала сібірскіх канцляграў. Тайшэт, Заярск, Брацк, Іркуцк і г. д. — мясыціны, аб якіх слухала аўтогісторыя.

«Нідзе ў съвесьце — казаў дакладчык — мне не даводзілася чуць, каб людзі маліліся «Божа! Падай мне хваробу, а ў савецкіх лягерах гэтак ёсьць. Хвароба ў лягерах — азначала адрыў ад працы, хоць на нейкі час, там хвароба давала нейкую надзею, што можна будзе «да-

ліці» да сацьвятыні.

На заканчэнні вечару Др. Тумаш ад

Інстытуту, ды прадстаўнікі беларускіх грамадзкіх арганізацый віталі айца Германовіча зь імянінамі, ды даручылі скромны падарунак.

цигнучу» да канца «сроку». Лягэрнікі галадавалі. Найбольшы прысмак да 300 грамаў хлеба і 12 грамаў цукру (норма інваліднае калёны) быў часнык, але здаўшы часнык удавалася рэдка.

Суджана было Беларусам даведацца праз а. Германовіча аб лёссе і іншых беларускіх сацьвятаў Харбінскае калёніі — амаль усе яны загінулі ў Сібіру.

А. К.

У БЕЛАРУСКІМ ІНСТИТУЦІЕ НАВУКІ І МАСТАЦТВА

18 сакавіка адбылася чаордная пашыраная зборка Інстытуту. Прысунтынъ Беларусы Нью Ерку, Нью Брансвіку, Саўт Рэзерв, Пасленку ды іншых местаў.

Айцец Германовіч чытаў «Успаміны з пабыту ў Савецкіх канцляграх», — другая частка рэфэрата чытанага 17 сінтября мінулага году.

Гэтым разам дакладчык падрабязна апісаў жыцьцё савецкіх канцляграў, у якіх ён пабываў. Пазнаў-ж айцец, за белай як б гадоў побыту, нямала сібірскіх канцляграў. Тайшэт, Заярск, Брацк, Іркуцк і г. д. — мясыціны, аб якіх слухала аўтогісторыя.

«Нідзе ў съвесьце — казаў дакладчык — мне не даводзілася чуць, каб людзі маліліся «Божа! Падай мне хваробу, а ў савецкіх лягерах гэтак ёсьць. Хвароба ў лягерах — азначала адрыў ад працы, хоць на нейкі час, там хвароба давала нейкую надзею, што можна будзе «да-

ліці» да сацьвятыні.

На заканчэнні вечару Др. Тумаш ад

Інстытуту, ды прадстаўнікі беларускіх грамадзкіх арганізацый віталі айца Германовіча зь імянінамі, ды даручылі скромны падарунак.

цигнучу» да канца «сроку». Лягэрнікі галадавалі. Найбольшы прысмак да 300 грамаў хлеба і 12 грамаў цукру (норма інваліднае калёны) быў часнык, але здаўшы часнык удавалася рэдка.

Суджана было Беларусам даведацца праз а. Германовіча аб лёссе і іншых беларускіх сацьвятаў Харбінскае калёніі — амаль усе яны загінулі ў Сібіру.

А. К.

У БЕЛАРУСКІМ ІНСТИТУЦІЕ НАВУКІ І МАСТАЦТВА

18 сакавіка адбылася чаордная пашыраная зборка Інстытуту. Прысунтынъ Беларусы Нью Ерку, Нью Брансвіку, Саўт Рэзерв, Пасленку ды іншых местаў.

Айцец Германовіч чытаў «Успаміны з пабыту ў Савецкіх канцляграх», — другая частка рэфэрата чытанага 17 сінтября мінулага году.

Гэтым разам дакладчык падрабязна апісаў жыцьцё савецкіх канцляграў, у якіх ён пабываў. Пазнаў-ж айцец, за белай як б гадоў побыту, нямала сібірскіх канцляграў. Тайшэт, Заярск, Брацк, Іркуцк і г. д. — мясыціны, аб якіх слухала аўтогісторыя.

«Нідзе ў съвесьце — казаў дакладчык — мне